Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

18. května 2017 *

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb služeb — Směrnice 77/249/EHS — Článek 4 — Výkon povolání advokáta — Router pro připojení k virtuální privátní síti advokátů (RPVA) — Router ‚RPVA' — Odepření vydání advokátovi, který je zapsán u advokátní komory jiného členského státu — Diskriminační opatření"

Ve věci C-99/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím tribunal de grande instance de Lyon (obecný soud prvního stupně v Lyonu, Francie) ze dne 15. února 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 19. února 2016, v řízení

Jean-Philippe Lahorgue

proti

Ordre des avocats du barreau de Lyon,

Conseil national des barreaux (CNB),

Conseil des barreaux européens (CCBE),

Ordre des avocats du barreau de Luxembourg,

za přítomnosti:

Ministère public,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení L. Bay Larsen (zpravodaj), předseda senátu, M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan a D. Šváby, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: V. Giacobbo-Peyronnel, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. ledna 2017,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za J.-P. Lahorguea jím samým, avocat,

* Jednací jazyk: francouzština.

— za Ordre des avocats du barreau de Lyon S. Bracqem, avocat,

— za Conseil national des barreaux (CNB) J.-P. Hordiesem a A. G. Haie, avocats,

— za francouzskou vládu D. Colasem a R. Coesmem, jako zmocněnci,

— za Evropskou komisi H. Støvlbækem a H. Tserepa-Lacombe, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 9. února 2017,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 4 směrnice Rady 77/249/EHS ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů (Úř. věst. 1977, L 78, s. 17).

2 Tato žádost byla podána v rámci návrhu na předběžné opatření směřující vůči Ordre des avocats du barreau de Lyon (advokátní komora v Lyonu, Francie), Conseil national des barreaux (CNB, národní rada advokátních komor, Francie) a Conseil des barreaux européens (CCBE, rada evropských advokátních komor), jakož i Ordre des avocats du barreau de Luxembourg (advokátní komora v Lucemburku) předloženého Jean-Philippem Lahorguem a znějícího na to, aby bylo Ordre des avocats du barreau de Lyon (advokátní komora v Lyonu) uloženo, aby mu, jakožto poskytovateli přeshraničních služeb, vydala router pro připojení k virtuální privátní síti advokátů (RPVA) (dále jen „router RPVA“).

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 4 směrnice 77/249 stanoví:

„1. Činnosti zastupování a obhajoby klienta před soudem nebo před orgány veřejné moci jsou v každém hostitelském členském státu vykonávány za podmínek stanovených pro advokáty usazené v tomto státě s výjimkou jakýchkoli podmínek bydliště nebo zápisu u stavovské organizace v dotyčném státě.

2. Při výkonu těchto činností dodržuje advokát stavovské předpisy hostitelského členského státu, aniž jsou dotčeny povinnosti, které má v domovském členském státě.

[…]“

4 Článek 5 uvedené směrnice stanoví:

„Pro výkon činností zastupování a obhajoby klienta v soudním řízení může členský stát uložit advokátům uvedeným v článku 1, aby

— byli představeni předsedovi soudu a případně příslušnému předsedovi advokátní komory v hostitelském členském státě v souladu s místními předpisy nebo zvyklostmi,

— spolupracovali s advokátem, který působí u dotyčného soudu a který by byl popřípadě odpovědný vůči tomuto soudu, nebo s ‚avoué' nebo ‚procuratore', kteří u soudu působí."

5 Podle čl. 7 odst. 1 směrnice 77/249 příslušný orgán hostitelského členského státu může poskytovatele služeb požádat, aby prokázal své oprávnění vykonávat činnost advokáta.

Francouzské právo

6 Pokud jde specificky o advokáty, kteří jsou státními příslušníky členského státu Evropské unie usazenými trvale v některém z jejích členských států, článek 202-1 nařízení č. 91-1197 ze dne 27. listopadu 1991, jímž se upravuje výkon povolání advokáta, stanoví:

„Pokud [takový] advokát zastupuje nebo obhajuje klienta před soudem nebo před orgány veřejné moci, vykonává tuto činnost za stejných podmínek jako advokát registrovaný u některé z francouzských advokátních komor.

[…]

Pokud je v občanskoprávních věcech v řízeních před tribunal de grande instance [(obecný soud prvního stupně)] zastoupení povinné, může advokát klienta zastupovat pouze tehdy, pokud si zvolil doručovací adresu u advokáta, který je u tohoto soudu veden a kterému jsou platně doručovány procesní písemnosti. […]"

7 Článek 748-1 občanského soudního řádu stanoví, že „[z]asílání, předávání a doručování procesních úkonů, písemností, oznámení, upozornění nebo předvolání, zpráv, zápisů, jakož i kopií a vyhotovení soudních rozhodnutí opatřených doložkou vykonatelnosti lze provádět elektronicky za podmínek a podle pravidel stanovených v této hlavě, aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení ukládající použití tohoto způsobu komunikace".

8 Pokud jde o odvolací řízení, článek 930-1 občanského soudního řádu stanoví:

„Procesní písemnosti se zasílají soudu elektronicky, jinak budou z úřední povinnosti prohlášeny za nepřípustné.

Pokud nemůže být písemnost zaslána elektronicky z důvodu, který nemůže zasilatel ovlivnit, vyhotoví se v papírové podobě a doručí do kanceláře soudu. V takovém případě je podání odvolání doručeno kanceláři. […]

Oznámení, upozornění nebo předvolání se zasílají advokátům účastníků řízení elektronicky, ledaže to není možné z důvodu, který nemůže zasilatel ovlivnit.

Pravidla elektronické komunikace stanoví vyhláška ministra spravedlnosti."

9 Podle článku 5 vyhlášky ze dne 7. dubna 2009 o elektronické komunikaci s obecnými soudy prvního stupně se „[p]řístup advokátů k systému elektronické komunikace, který používají soudy, uskutečňuje prostřednictvím připojení k nezávislé privátní síti zvané [RPVA], za jejíž provoz odpovídá Conseil national des barreaux (národní rada advokátních komor)".

10 Podle článku 9 uvedené vyhlášky je „[b]ezpečnost připojení advokátů k RPVA zaručena identifikačním mechanismem. Tento mechanismus je založen na certifikační službě zaručující ověření, že fyzická osoba má postavení advokáta […]. Tento mechanismus obsahuje funkci ověření platnosti

elektronického certifikátu. Ten je vydáván poskytovatelem služeb elektronické certifikace jednajícím jménem Conseil national des barreaux (národní rada advokátních komor), která je certifikačním orgánem“.

11 V praxi je toto ověření umožněno tím, že osobní elektronický certifikát advokáta je napojen na vnitrostátní seznam advokátů, který je automaticky aktualizován prostřednictvím každodenní synchronizace se seznamy advokátů všech francouzských advokátních komor.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

12 J.-P. Lahorgue, francouzský státní příslušník, je advokátem zapsaným u advokátní komory v Lucemburku.

13 Požádal Ordre des avocats du barreau de Lyon (advokátní komora v Lyonu) o poskytnutí routeru RPVA, usnadňujícího výkon advokátní činnosti v režimu přeshraničního poskytování služeb.

14 Uvedená Ordre des avocats (advokátní komora v Lyonu) odmítla žádosti J.-P. Lahorgueho vyhovět, jelikož není zapsán u advokátní komory v Lyonu.

15 Lahorgue tak podal k tribunal de grande instance de Lyon (obecný soud prvního stupně v Lyonu, Francie) návrh na nařízení předběžného opatření směřujícího k tomu, aby bylo zejména Ordre des avocats du barreau de Lyon (advokátní komora v Lyonu) nařízeno, aby mu do osmi dnů a pod hrozbou pokuty poskytla router RPVA, který by mu umožnil vykonávat v plném rozsahu povolání advokáta ve Francii za stejných podmínek jako francouzský advokát.

16 V rámci tohoto řízení o předběžném opatření J.-P. Lahorgue navrhl, aby byl případně Soudní dvůr požádán o odpověď na otázku, zda je odepření poskytnutí routeru RPVA advokátovi, který je řádně zapsán u advokátní komory členského státu, pouze z toho důvodu, že není zapsán u advokátní komory jiného členského státu, v němž si přeje vykonávat povolání advokáta v rámci volného pohybu služeb, v rozporu s článkem 4 směrnice 77/249/ES, neboť představuje diskriminační opatření, které může bránit výkonu povolání v rámci volného pohybu služeb.

17 Předkládající soud má pochybnosti o slučitelnosti odmítavého rozhodnutí Ordre des avocats du barreau de Lyon (advokátní komora v Lyonu) s unijním právem.

18 Má zejména za to, že vzhledem k tomu, že podání opravných prostředků v trestních nebo sociálních věcech s sebou nenese omezení pro advokáta z jiného členského státu související s povinností spolupráce s advokátem, který je členem advokátní komory v místě daného soudu, může se uložení povinnosti advokátovi z jiného členského státu spolupracovat s jiným advokátem jevit neslučitelným s volným pohybem služeb, když by mu volný přístup k soudu pomocí routeru RPVA mohl tento volný pohyb umožnit.

19 Za těchto podmínek se tribunal de grande instance de Lyon (obecný soud prvního stupně v Lyonu, Francie) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je odepření poskytnutí routeru RPVA advokátovi, který je řádně zapsán u advokátní komory členského státu, v němž si přeje vykonávat povolání advokáta v rámci volného pohybu služeb, v rozporu s článkem 4 směrnice 77/249, neboť představuje diskriminační opatření, které může bránit výkonu povolání v rámci volného pohybu služeb v případech, kdy zákon nevyžaduje spolupráci s jiným advokátem?“

K předběžné otázce

20 Jak správně uvedli francouzská vláda a generální advokát, otázka takto formulovaná předkládajícím soudem obsahuje tvrzení, které neodpovídá situaci navrhovatele v původním řízení, jelikož hovoří o situaci advokáta, který je „zapsán u advokátní komory členského státu, v němž si přeje vykonávat povolání advokáta v rámci volného pohybu služeb“, což není případ J.-P. Lahorguea.

21 V rámci postupu spolupráce mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem zavedeného článkem 267 SFEU přitom přísluší Soudnímu dvoru poskytnout vnitrostátnímu soudu užitečnou odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen, a z tohoto hlediska Soudnímu dvoru přísluší, aby otázky, které jsou mu položeny, případně přeformuloval (rozsudek ze dne 20. října 2016, Danqua, C-429/15, EU:C:2016:789, bod 36).

22 Vzhledem k tomu, že podle judikatury Soudního dvora posledně uvedenému nepřísluší vyjadřovat se v rámci řízení zahájeného podle článku 267 SFEU ke slučitelnosti vnitrostátních právních norem s unijním právem (viz zejména rozsudek ze dne 19. března 2015, OTP Bank, C-672/13, EU:C:2015:185, bod 29), je tak třeba položené otázce rozumět tak, že se jejím prostřednictvím předkládající soud v podstatě táže, zda odepření poskytnutí routeru RPVA advokátovi, který je řádně zapsán u advokátní komory členského státu, ze strany příslušných orgánů jiného členského státu pouze z toho důvodu, že není zapsán u advokátní komory posledně uvedeného členského státu, v němž si přeje vykonávat povolání advokáta v rámci volného pohybu služeb, představuje omezení volného pohybu služeb ve smyslu článku 4 směrnice 77/249, neboť je diskriminačním opatřením, které může bránit výkonu povolání v rámci volného pohybu služeb v případě, kdy zákon nevyžaduje spolupráci s jiným advokátem.

23 Z písemností ve spise předloženém Soudnímu dvoru vyplývá, že využití elektronické komunikace je povoleno v některých řízeních mj. v trestních nebo sociálních věcech, v nichž není zastoupení advokátem povinné, tedy v řízeních, o nichž hovoří žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Přístup k tomuto způsobu komunikace je omezen na advokáty zapsané u některé z francouzských advokátních komor. V době rozhodné z hlediska skutkových okolností věci v původním řízení byl přístup k uvedenému způsobu komunikace v zásadě omezen na advokáty zapsané u advokátní komory zřízené u příslušného soudu. Advokátům usazeným v jiném členském státě byla povolena pouze komunikace prostřednictvím podání soudní kanceláři nebo pošty.

24 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle článku 56 SFEU je třeba odstranit veškerá omezení volného pohybu služeb, tak aby, jak stanoví čl. 57 třetí pododstavec SFEU, poskytovatel služby mohl provozovat svou činnost v zemi, kde je služba poskytována, za stejných podmínek, jaké tato země ukládá vlastním státním příslušníkům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 1991, Komise v. Francie, C-294/89, EU:C:1991:302, bod 25).

25 Posledně uvedené ustanovení bylo pro oblast volného pohybu služeb advokátů výslovně konkretizováno směrnicí 77/249, jejíž čl. 4 odst. 1 stanoví, že zastupování klienta před soudem v jiném členském státu musí být vykonáváno „za podmínek stanovených pro advokáty usazené v tomto státě“ s výjimkou „jakýchkoli podmínek bydliště nebo zápisu u stavovské organizace v dotyčném státě“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. prosince 2003, AMOK, C-289/02, EU:C:2003:669, bod 29).

26 Kromě toho podle ustálené judikatury Soudního dvora brání článek 56 SFEU použití každé vnitrostátní právní úpravy, která bez objektivních důvodů brání možnosti poskytovatele služeb účinně využívat volného pohybu služeb (viz rozsudek ze dne 14. ledna 2016, Komise v. Řecko, C-66/15, nezveřejněný, EU:C:2016:5, bod 22 a citovaná judikatura). Vnitrostátní opatření, která výkon této svobody zakazují, brání tomuto výkonu nebo jej činí méně atraktivním, představují omezení volného pohybu služeb (viz rozsudek ze dne 14. ledna 2016, Komise v. Řecko, C-66/15, EU:C:2016:5, bod 24 a citovaná judikatura).

27 V tomto ohledu je třeba uvést, že odepření poskytnutí routeru RPVA advokátům nezapsaným u francouzské advokátní komory může bránit výkonu volného pohybu služeb ze strany těchto advokátů nebo jej činit méně atraktivním.

28 Vzhledem k tomu, že tito advokáti nemohou mít přístup ke službě dematerializace řízení, musí totiž využívat komunikace prostřednictvím podání soudní kanceláři či pošty nebo pomoci advokáta zapsaného u některé z francouzských advokátních komor, který má k dispozici router RPVA. Tyto způsoby komunikace nahrazující elektronickou komunikaci jsou přitom více omezující a v zásadě i nákladnější.

29 Odepření poskytnutí routeru RPVA advokátům nezapsaným u některé z francouzských advokátních komor tudíž představuje omezení volného pohybu služeb ve smyslu článku 56 SFEU.

30 Nicméně s ohledem na zvláštní povahu poskytování služeb osobami neusazenými v členském státě, na jehož území má být služba poskytnuta, nemůže požadavek, aby advokáti pro přístup ke službě dematerializace řízení byli členy advokátní komory v místě soudu, být považován za odporující článkům 56 a 57 SFEU, je-li tento požadavek objektivně nezbytný k ochraně obecného zájmu souvisejícího zejména s řádným výkonem spravedlnosti (obdobně viz rozsudek ze dne 3. prosince 1974, van Binsbergen, 33/74, EU:C:1974:131, body 11, 12 a 14). Směrnice 77/249 musí být vykládána v tomto rámci (obdobně viz rozsudek ze dne 25. února 1988, Komise v. Německo, 427/85, EU:C:1988:98, bod 13).

31 Z ustálené judikatury Soudního dvora kromě toho vyplývá, že vnitrostátní opatření, která mohou bránit využití základních svobod zaručených Smlouvou o FEU nebo jej činit méně přitažlivým, mohou být nicméně přípustná za podmínky, že jsou odůvodněna naléhavými důvody obecného zájmu, jsou způsobilá zaručit uskutečnění jimi sledovaného cíle a nepřekračují meze toho, co je k jeho dosažení nezbytné (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 5. prosince 2006, Cipolla a další, C-94/04 a C-202/04, EU:C:2006:758, bod 61, jakož i ze dne 11. prosince 2014, Komise v. Španělsko, C-678/11, EU:C:2014:2434, bod 42), přičemž vnitrostátní právní úprava je způsobilá zaručit uskutečnění sledovaného cíle pouze tehdy, pokud skutečně odpovídá snaze dosáhnout tohoto cíle soudržným a systematickým způsobem (viz rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, bod 39 a citovaná judikatura).

32 Pro odůvodnění omezení volného pohybu služeb plynoucího z odepření poskytnutí routeru RPVA advokátům nezapsaným u některé z francouzských advokátních komor se CNB a francouzská vláda dovolávají zásady řádného výkonu spravedlnosti. Podle francouzské vlády je takové omezení odůvodněno rovněž ochranou konečného příjemce právních služeb.

33 Ve Francii totiž každý advokát disponuje vlastním elektronickým certifikátem, který mu umožňuje prokázat, že je advokátem zapsaným u některé z francouzských advokátních komor a může vykonávat svoji činnost. Elektronický certifikát každého advokáta je napojen na vnitrostátní seznam advokátů, který je automaticky aktualizován prostřednictvím každodenní synchronizace se seznamy advokátů všech francouzských advokátních komor. Elektronický certifikát každého advokáta je tak platný po dobu, po níž je daný advokát zapsán ve vnitrostátním seznamu advokátů. Naopak, pokud advokát již v tomto seznamu zapsán není, například proto, že byl z komory, do níž patřil, vyškrtnut, má to za následek neplatnost jeho elektronického certifikátu.

34 V tomto ohledu je třeba uvést, že ochrana spotřebitelů, zejména příjemců právních služeb poskytovaných právními zástupci, i řádný výkon spravedlnosti jsou cíle patřící mezi ty, které mohou být považovány za naléhavé důvody obecného zájmu, které jsou způsobilé odůvodnit omezení volného pohybu služeb (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. prosince 2006, Cipolla a další, C-94/04 a C-202/04, EU:C:2006:758, bod 64).

35 Jak přitom v podstatě uvedl generální advokát v bodě 55 svého stanoviska, ochrana procesního subjektu jako koncového uživatele právních služeb a řádný výkon spravedlnosti jsou spojeny mj. s požadavky kontroly poskytovatele služby.

36 Identifikační systém, na němž spočívá RPVA a jehož cílem je zajistit, aby se k RPVA mohli připojit jen advokáti, kteří splňují podmínky nezbytné k výkonu své činnosti, se tak jako takový jeví být vhodným k zajištění dosažení cíle ochrany příjemců právních služeb i řádného výkonu spravedlnosti.

37 Pokud jde o přiměřenost odepření poskytnutí routeru RPVA advokátům usazeným v jiném členském státě, francouzská vláda podotýká, že toto odmítnutí lze vysvětlit tím, že při současném stavu prostředků dematerializace soudních řízení není k dispozici vzájemná provázanost seznamů advokátů vedených v jednotlivých členských státech. Z toho podle francouzské vlády plyne, že systém identifikace může při připojení k RPVA ověřit platnost elektronického certifikátu pouze pro advokáty zapsané u jedné z francouzských advokátních komor.

38 Předkládajícímu soudu přísluší posoudit, zda lze v projednávaném případě zajistit, aby advokáti usazení v jiném členském státě mohli mít, případně za cenu určitých úprav, k dispozici router RPVA za podmínek, za nichž by byly ochrana procesního subjektu jako koncového uživatele právních služeb a řádný výkon spravedlnosti zajištěny rovnocenným způsobem jako v situaci, kdy se jedná o advokáty zapsané u některé z francouzských advokátních komor. Je-li tomu tak, není omezení volného pohybu služeb dotčené v původním řízení odůvodněné.

39 Kromě toho je třeba uvést, že jak plyne z písemností ve spise předloženém Soudnímu dvoru, v řízeních, v nichž není zastoupení advokátem povinné, o něž se ve věci v původním řízení jedná, je předávání si procesních písemností se soudem, před nímž je spor projednáván, elektronickou cestou dobrovolné. Všichni advokáti, včetně těch usazených v jiném členském státě, tak mohou uvedenému soudu předat procesní písemnosti prostřednictvím podání soudní kanceláři či pošty, zatímco elektronickou komunikaci mohou případně využít pouze advokáti z obvodu dotyčného soudu.

40 Ukázalo-li by se přitom, že ověření postavení advokáta není při předávání prostřednictvím podání soudní kanceláři či pošty systematicky a trvale vyžadováno, tak aby byla zaručena kontrola subjektu obdobného typu jako v případě kontroly zavedené systémem RPVA, nemůže být odepření poskytnutí routeru RPVA advokátům usazeným v jiném členském státě nežli Francouzské republice považováno za konzistentní s cíli ochrany příjemců právních služeb a řádného výkonu spravedlnosti.

41 Předkládajícímu soudu přísluší ve světle uvedeného kritéria rovnocennosti posoudit, zda omezení volného pohybu služeb dotčené v původním řízení je konzistentní s uvedenými cíli. Pokud tomu tak není, není omezení volného pohybu služeb dotčené v původním řízení odůvodněné.

42 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět, že odepření poskytnutí routeru RPVA advokátovi, který je řádně zapsán u advokátní komory členského státu, ze strany příslušných orgánů jiného členského státu pouze z toho důvodu, že není zapsán u advokátní komory posledně uvedeného členského státu, v němž si přeje vykonávat povolání advokáta v rámci volného pohybu služeb v případech, kdy zákon nevyžaduje spolupráci s jiným advokátem, představuje omezení volného pohybu služeb ve smyslu článku 4 směrnice 77/249 vykládaného ve světle článku 56 a čl. 57 třetího pododstavce SFEU. Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda takové odepření s ohledem na okolnosti, za nichž k němu dochází, skutečně odpovídá cílům ochrany spotřebitelů a řádného výkonu spravedlnosti, které ho mohou odůvodnit, a zda omezení, která z něho plynou, nejsou s ohledem na tyto cíle nepřiměřená.

K nákladům řízení

43 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Odepření poskytnutí routeru pro připojení k virtuální privátní síti advokátů advokátovi, který je řádně zapsán u advokátní komory členského státu, ze strany příslušných orgánů jiného členského státu pouze z toho důvodu, že není zapsán u advokátní komory posledně uvedeného členského státu, v němž si přeje vykonávat povolání advokáta v rámci volného pohybu služeb v případech, kdy zákon nevyžaduje spolupráci s jiným advokátem, představuje omezení volného pohybu služeb ve smyslu článku 4 směrnice Rady 77/249/EHS ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů vykládaného ve světle článku 56 a čl. 57 třetího pododstavce SFEU. Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda takové odepření s ohledem na okolnosti, za nichž k němu dochází, skutečně odpovídá cílům ochrany spotřebitelů a řádného výkonu spravedlnosti, které ho mohou odůvodnit, a zda omezení, která z něho plynou, nejsou s ohledem na tyto cíle nepřiměřená.

Podpisy.